

HORSENS TEATER FESTIVAL

16.-18. SEPTEMBER 2022

Musikteater

24 mulige afgrunde – en liturgi over mennesket og maskinen

Østre Kapel, Sydhavn Teater

[ANMELDELSE](#) 31.08.2022

★★★★☆

24 mulige afgrunde på Sydhavn Teater. Foto Malik Grosos.

Anne Liisberg:
Anmelder og Journalist

Sydhavn Teater fortætter sin stil i den dystopiske *24 mulige afgrunde*, hvor ord, toner, kroppe, lyde og billeder bliver et samlet skrig over maskinernes udgrænsning af det menneskelige.

Vi sidder på langs i Østre Kapels let forfaldne, højloftede rum. Foran os glimter kobberplader i varierende størrelse i det diffuse lys. En banken starter i den ene ende af rummet og løber med stadig større hast fra side til side mod et crescendo af lyd. En regnbyge? En maskines dunken?

DEL

24 mulige afgrunde
27. aug - 24. sep 2022
Sydhavn Teater

24 mulige afgrunde på Sydhavn Teater. Foto: Malik Grosos.

Mikrokosmos af afmagt

Stemningen er atter sat i kapellet, som i Sydhavn Teaters hænder hver gang er forvandlet til nye universer, der kombinerer det kendte med det ukendte i foruroligende billeder og fortællinger. Denne gang i samarbejde med instruktør og co-producent [Lene Skytt](#), der har iscenesat Peter-Clement Woetmanns dystopiske ord og Adi Zukanovics suggererende skarpe toner i en ganske nedtonet stil, der er eminent til at trække dramaet i forestillingens tema – mennesket mod / med maskinen – frem.

Ikke didaktisk, hvad teksten ellers med rimelighed kan beskrives som. Men netop i et eget univers, der dragende bruger krop, billede, lyd og stemmer til at trænge igennem ordene og folde deres reelle gru og perspektiver ud. Desperationen er implicit, rådvildheden veksler med påkaldelsen i dette mikrokosmos af afmagt, der indfanger nuets blindhed og peger determineret-desillusioneret mod en fremtid, "hvor du bliver gjort overflødig", "du bliver erstattet". Maskinen, hvad enten den er fysisk som lyden i kobberpladernes eller digital som algoritmernes usynlige hånd om vores tilværelse.

24 mulige afgrunde på Sydhavn Teater. Foto: Malik Grosos.

Kroppe fanget mellem tingene

Nedtællingen er i gang. De 24 (af)grunde spilles en for en. "For det tredje: Fremtiden er her allerede". "For det fjerde: Du ved det allerede". Til de sidste afgrundes mulige, men noget tvetydige håb om at "lade serverne ophede" og bryde ud af techgiganternes almagt. Håbet er ikke det væsentlige i denne forestilling, der scene for scene kaster os mellem frysende frygt og stille sorg over uafvendeligheden. Vi kan dulme sorgen ved at "se sjove katte på nettet", men vi kan måske bedre mærke os selv ved at bevæge vores kroppe langsomt, yndefuldt gennem et rum eller lade skriget klinge mellem kolde vægge.

De fire på scenen er kroppene. Fanger mellem pladerne. Bundet af kabler. Låst ude og inde af døre. De taler til os. Med øjenkontakt. "Dig der!". De vender ryggen til og kører armene rundt i mekaniske mønstre. De vikler sig ind og holder hinanden ud i strakt arm. Sjældent sammen, oftest alene. Martin Gæbes præcist-blide bevægelser ruller sig på en gang sammen om sig selv og strækker sig i

nederdelens stofvinger mod noget andet. Bodil Ølands stærke sopran slår isnende det patosfyldte rum an, mens Nikolaj Nørlunds karakteristiske stemme skaber den vemodige, forslåede modpol. Sydhavn Teaters Maria Carmen Lindegaard, der vokser og vokser som performer, etablerer med sit dragende blik og stærke stemme et identificerende nærvær.

24 mulige afgrunde på Sydhavn Teater. Foto: Malik Grosos.

En liturgi over menneskeheden

Der er sagt meget om dystopier. Ikke mindst i den performative genre, som *24 mulige afgrunde* vipper lidt på kanten af genre-mæssigt. Her lykkes det at skabe dystopien, så ordene bliver en del af et samlet skrig. En helstøbt forestilling om det, der ikke er helstøbt, men skræmmende, uvirkeligt og præsent på samme tid. Adi Zukanovics musikalske univers strækker sig fra det højstemte til det naive og er en væsentlig medspiller i oplevelsen af et univers, hvor præcis følelse veksler med diffus uafgørlighed. Stor respekt også til lydtekniker Ramus Månsson, der som en femte spiller, lod lydene danse rundt i rummet omkring de fire spillere.

24 mulige afgrunde sætter fingeren, hvor det gør ondt, og visualiserer en dystopi, som findes her og nu. Forestillingen er endnu et vellykket samarbejde for Sydhavn Teater, der nok har mod på at gå nye veje, men her måske især fortætter og forfiner deres egen stil, der i kappellets perfekte ramme, atter folder sig ud som et meget moderne bud på en liturgi over menneskeheden.

Instruktør: Lene Skytt. Dramatiker: Peter-Clement Woetmann. Komponist: Adi Zukanovic. Komponistassistent: William Gerdes. Scenograf: Allan Frausing. Kostumierer: Camilla Lind og Johanne Rasmussen. Koreograf: Karina Dichov Lund. Produktionsleder: Nicole Johansen. Lysdesigner: Maria Pi. Lydtekniker/Afvikler: Ramus Månsson. Co-produktion med Lene Skytt.

Performere: Nikolaj Nørlund, Maria Carmen Lindegaard, Martin Gæbe og Bodil Øland.

